

ת"פ 43664/06 - מדינת ישראל נגד מונצץ מסודה

בית המשפט המחויז בירושלים

ת"פ 43664-06-16 מדינת ישראל נ' מסודה
בפני כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד אפרת פילזר
מפרקליות מחוז ירושלים (פלילי)

המאשימה

נגד
מנצץ מסודה
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד אנדרה רוזנטל

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין תשל"ג-1977 (להלן: החוק), ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות חמירות לפי סעיף 274 בצוות סעיף 25 לחוק, והטרעות פי סעיף 152 לחוק. מדובר באירוע מיום 14.12.17 בשכונת עיסוייה, במהלךו ידו אבנים ובקוקי תבערה (להלן: בקת"בים) לעבר כוחות משטרה ומג"ב שהיה במקומם. בכתב האישום נתען כי הנאשם היה חלק מקבוצת המתפרעים, והוא מספר אבנים ובקוקי תבערה לעבר כח מג"ב מרחק של 50 מטר. הנאשם כפר בכתב האישום וטען כי לא היה חלק מקבוצת המפגינים, וכי נעצר כאשר היה בדרך לצאת מבתו.

לנוכח חשיבות הנאשם לכתב האישום נקבע התקיק להוכחות.

מטעם המאשימה העידו שלושה שוטרים שנכחו באירוע, והנאשם העיד להגנתו. כמו כן הוגש הודעת הנאשם במשטרת (1/1), תמונהו כפי שצולמה בתחנת המשטרה מיד לאחר מעצרו (ת/2) וכן תרשימים מקום האירוע והודעת אחד העדים במשטרת, כפי שאפרט בהמשך.

ראיות התביעה

2. **רטל ירדן** בסה משרת כוים ביחידת בילוש, ובזמן האירוע שירת במג"ב בכך עתודה ששימש לתגבור בירושלים. בעדותו (עמ' 6 ואילך) תיאר את כניסה הכח לכפר עיסוייה, לאחר דיווח על אירוע יידי אבנים ובקוק"בים. הכח נכנס בשני טורים ונתקל ב"בלגן של אבנים, בחת"בים בווערים על הרצפה" (עמ' 6 שורות 29, 30). עד תיאר, בעמ' 7, כי זיהה בחור לבוש נעלים ומכנסיים שחורים, קופץן שחור וכובע יroke, ורעל פנים, שידעה מתוך סימטה למרחק של 40-45 מטר. הוא תיאר את הבוחר כמי שעמד בכניסה לסימטה, והוא מידה, חזר אחריה (דהינו לסימטה), ושוב מידה וחזר אחריה. לדבריו זיהה את הבוחר זורק אבנים ובקוק"ב אחד לכיוון השוטרים. לאחר זריקת הבקט"ב הכח התקרב

עמוד 1

אליו, והבוחר שהבחן בשוטרים נכנס לסימטה כשהשוטרים בעקבותיו. בהतפצלות הסימטה פנה הבוחר שמאליה, כשהשוטרים "משם קרובים" אליו, וקשר העין נזק רק לשער שערן כשר שפנה שמאליה בהתפצלות. השוטר ראה את הבוחר נכנס דרך דלת ברזל עם חלונות זכוכית קטנים, השוטרים רצויו וראו אותו נכנס דרך דלת נוספת נספת, דלת הכניסה לבית. עוד לפני שסגר אחורי את הדלת השוטרים הגיעו למקום ועצרו אותו, תוך שימוש בכך סביר בשל התנגדותו לאיזוק (עמ' 7 שורות 17-10).

3. העד הוסיף כי בתחילת המרדף היה הבוחר עם רעליה, ומהשלב בו הגיעו לסימטה המתפצלת נראה שלא הרעליה. הוא הוסיף כי במהלך המרדף קלט תנועת יד של הבוחר שנראתה לו כזריקה, והניח כי הבוחר זرك את הרעליה, אולם הוא ראה את תנועת היד בלבד ולא את זירקת הרעליה. בחקירה שבוצעה לאחר המעצר לא נמצא הרעליה (עמ' 7, 8). בחקרתו הנגדית הבahir העד כי החקירה שבוצעה הייתה "סירה זריזה עם העיניים" (עמ' 9 שורה 34).

באשר לפרטיו אישר היידי תיאר בסה כי הסימטה נמצאת למרחק של כ-70, 80 מטר מתחנת הדלק שבה התרց כח מג'ב, הוא וחבירו עמדו למרחק של 50, 60 מטר מהזרק, והבקת'ב שנזרק היה למרחק של 40, 50 מטר מכל שוטר (נראה שהכוונה לשוטר הקרוב ביותר אל הבקת'ב - ח.מ.ק.). הוא הוסיף כי במקום היו מתפרעים רבים, כשהבחור שטייר עמד בכניסה הראשונה של הסימטה צמוד לחומה ואחרים עמדו מאחוריו, מחוץ לסימטה. במקומות היהת כל העת תנואה, כך שאחד, שניים או שלושה אנשים יצאו ונכנסו אל הסימטה וממנה. (עמ' 8 שורות 1-22). באשר לזהותו העצור כבחור שנראה מידת אבני העד כי זהה אותו על פי כובע "שאי אפשר להטעם ממנו" בצד ימין (עמ' 8 שורות 23, 33).

בחקרתו הנגדית הוסיף העד כי החל לרדוף אחר הבוחר בסימטה כשהיה למרחק של פחות מ- 20 מטר ממנו (עמ' 9 שורה 13), וכן השיב כי אין יכול להזיהו אחרים שנחכו במקום או לתאר את לבושים כגון רץ אחרים (עמ' 10).

4. **פקד רותם Dai** היה כוֹן מפקדת שיטור עירוני, ובזמן האירוע שירתה כמפקדת צוות במג'ב חוף שהגיע לתגבור בירושלים. היא תיארה את כניסה והימצאותו של כח מג'ב בכפר, כאשר המפקד החליט על ניתוק ומיד החילו מספר תושבים לזרוק אבניים. לדבריה מישוה זהה בחור שהזרק אבניים מתוך סימטה והם החלו לירות לכיוון. היא עצמה ראתה בחור שהזרק אבניים מתוך סימטה, כשהוא נמצא סמוך לסימטה, ושאר הזרקים היו בהמשך הרחוב אחורי הסימטה (עמ' 11). העדה אישרהشرط המתאר את המקום (היא לא זכרה אם שרטטה אותו בעצמה אף אין חשיבות לעובדה זו), ועליו סימנה את מקום הימצאו של הבוחר שראתה בפתח הסימטה, ומספר אנשים נוספים באותו מקום סמוך לפתח הסימטה (ת/3). העדה אישרה את דבריה בהודעה במשפטה, כי המרחק בין הכח שלא לבין החשוד היה כ-60 מטרים והמרחק בין אנשים אחדים לכח היה בין 70 ל-100 מטרים. היא הוסיפה כי ראתה את הבוחר שנראה לה ציר זרוק אבניים בגודל כף יד, ולא זכרה כמה אבניים זרק. השוטרים החלו לירות לכיוון וכשהבחן בהם הוא ברוח לסימטה (עמ' 11).

5. Dai העידה כי זההה בוודאות את זרוק האבניים. היא תיארה את לבשו כחולצה שחורה או סוטשירט שחור עם פס בצבע כחול בהיר ורעליה על הפנים (עמ' 12). גם עדה זו תיארה מרדף בסימטה אחר החשוד, תוך איבור קשר עין למשך שניות אחדות, ולאחר מכן ציהה של הבוחר כשהגען לדלת, שם נעצר תוך שהוא מגלה התנגדות (עמ' 12).

בחקירה הנגדית חזרה העדה על כך שראתה את הבוחר זרוק אבניים מספק פעמים. היא הביאה שלא ראתה אותו מתכוון ומרים אבן מהרצפה אך ראתה את הפעולה של הנפת היד וזריקת האבן. כשנשאלה על נוכחות של

אנשים אחרים השיבה שלא היה אחרים על ידו, וכי ראתה רק את הנאשם בסימטה (עמ' 13). כמו כן חזרה על כך שזיהתה את הנאשם על פי לבשו, אך לא אישרה את טענת הסניגור שמיידה האבנים לבש קפוצ'ון יroke, אלא בגד כהה עם פס. היא הבירה שיכלה לראות את הפס הבכיר ממרחק של כ-60 מטר, שכן ראייתה טוביה והוא אף קולעת למטרת מරחק ללא משקפת (עמ' 13).

6. **רשות אליזבט דוכובני** משרת כוות בבסיס הדרכה ובזמן האירוע שירות ביחידת מבצעית במג"ב, אשר שימשה ככח תגבור וטיפול באירועי הפרות הסדר. הוא עצמו נשא רובה ספוג, אחד האמצעים המיוחדים לטיפול בהפרות סדר קשות (עדותו בעמ' 14). הוא תיאר את יחידתו שנכנסה אל הכפר יחד עם כח מיוחד נספת, ונתקלה ברעלוי פנים שזרקו אבנים ובקת"בים. העד עצמו היה בכך הסוגר בשל האמצעי המיעוד שהיה ברשותו, והבחן ברעלוי פנים המיודה לעברם בקת"ב מטווח של 100-80 מטר, טוח שלא סיקן אותו ושהאמצעי שברשותו לא היה יעיל בו. העד הבכיר כי זיהה את הצער שבשל הרעליה והקפוצ'ון הירוק, והוסיף כי מלבדם לבש הצער מכנסיים ונעליים שחורים, ומראהו היה בולט. הוא הוסיף ותיאר כי הצער נכנס לסייע, הוא רץ לעבר הסימטה ואיבד קשר עין למספר שניות. לדבריו העד הציב הכבד שנשא הקשה על יכולת הריצה שלו, וגרם לכך שהגיע אחרון לסיום המרדף כשהשוטרים האחרים היו כבר בתהילך כבילהו של העוצר שהתגנד לכך (עמ' 15).

בחקירה הנגדית חזר דוכובני על תיאור לבשו של החשוד - מכנסיים שחורים, בגדים כהים, שחורים, נעליים, קפוצ'ון וכובע יroke, ורעליה שחורה על הפנים (עמ' 15). לגבי הפעולות שביצע החשוד מסר העד כי לא ראה אותו מתכווף אלא מיידה בקת"ב. בהמשך תיאר כי החשוד התחבא מאחוריו מכונית, וכשהתברר שאינו זוכר את האירוע הוגשה הודעתו במשטרת. בהודעה, נ/1, תיאר את עיקרי העובדות עליהן העיד.

ראיות ההגנה

7. **הנואם** בחר להעיד להגנתו. על פי עדותו, הוא שזה בvisor האירוע לבדוק בביתו שבסימטה. כשיצא מהבית ועמד לצאת לרחוב פגש בחילים רבים. הוא סגר את הדלת וחזר לבתו, אולם החילים השיגו אותו ודחפו את הדלת. הנאשם הכחיש את הטענה שזרק אבנים או בקבוקים, ואת היותו רעלן פנים (עמ' 17).

בחקירה הראשית נשאל הנאשם אם בזמן שהותו בבית ידע על המתרחש בחוץ. הוא הכחיש וטען כי לא ידע מה מתרחש בחוץ (עמ' 17 שורות 25, 26). בחקירה הנגדית העיד כי שמע בഗאנן בחוץ ויצא לראות מה יש שם (עמ' 19 שורה 2, עמ' 20 שורה 28). הנאשם תיאר את מקום ביתו בסימטה הצדדי, בפנים השמאלית שלה (עמ' 18 שורות 12, 13), וכן תיאר את הכניסה לבית - שער כניסה לבניין מברזל עם חלונות זכוכית ולאחר מכן כניסה לדלת הבית שלו (עמ' 18 שורה 30). כמו כן העיד כי בזמן האירוע לא היה אדם נוסף בסימטה מלבד השוטרים (עמ' 21).

8. בהודעה במשטרת נ/1 מיום 14.12.17 מסר הנאשם גירסה דומה לזה שמסר בעדותו בבית המשפט. הוא תיאר כי נח ואכל בביתו, ובשעה 11:00 או 12:00 פתח את דלת הבית לצאת, ומאתה המשמשות בששען ראה חילים לבושים שחור שהרימו עליו נשק גדול ואמרו לו לא לוזז. הם תפסו אותו, היכו אותו וקרוו את חולצתו. הנאשם אישר שלبس את הבגדים אותם לבש בזמן מעצרו. באשר להאשמות נגדו, הנאשם הכחיש זריקת אבנים ובקבוקי תבערה, הכחיש שברח מהשוטרים והכחיש שזרק את רעלת הפנים שהיא עליו.

דין ומסקנות

9. התיאורים שמסרו שלושת העדים דומים ותואמים זה את זה בנוגע ל��ויים הכלליים של האירוע: קיומן של הפרת הסדר, הבדיקה בצד ימין רעל פנים מידה אבני או בקט"בים לעבר כוחות מג"ב והמשטרה, הימצאותו של הצדיר בפתח הסמטה, המרדף אחריו ומעצרו בפתח ביתו. עם זאת, לגבי מספר נקודות קיימת אי התאמה בין העדויות השונות. אני סבורת שאין באי ההתאמות הקלות כדי לפגוע באמונות העדים או להטיל ספק לגבי השתלשלות האירועים, ואין בהן כדי להקים ספק סביר לגבי זהותו של הנאשם שבפני ואחריותו לאירוע, כפי שאפרט להלן.

10. **טיור האדם שביצע את העבירות** - התיאורים שמסרו העדים לגבי מראהו של מידה האבני והבקבוקים לא היו זמינים: העד ירדן בסהה תיאר כובע יירוק ובגדים שחורים, רותם دائית תיירה קופוץ עם פס בהיר, אליו דוכבני תיאר קופוץ יירוק. לכארה קיימת אי התאמה בין התיאורים השונים, בעיקר בתיאור הקופוץ שנלבש הנאשם עם כחור ופעם כירוק. אולם עיון בתמונהו של הנאשם נראת הנאה שצלמה מיד לאחר מעצרו, ת/2, מבヒר כי אין כל סתייה וכל התיאורים תואמים את מראהו של הנאשם שנעצר: בתמונה נראה הנאשם לבוש במכנסיים שחורים ובגד עדילון עם כובע, המתאים להגדרות סוטוישרט או קופוץ. רוב רובו של הבגד שחור חלק, אולם בחלקו הקדמי קיימס פס בהיר (המחולק לפסים צרים יותר בצבעים אפור, לבן ותכלת), והכובע המחבר אליו הוא בצביע יירוק בהיר. בגדיו של הנאשם מתאימים, איפוא, לכל התיאורים שמסרו העדים, שכן מרחוק נוצר רושם שבגדיו שחורים כולם, ובירידה לפרטים ניתן להבחין בפס הבהיר לרוחב הבגד וכן בכובע הקופוץ הירוק. המילה קופוץ עשויה לשמש לתיאור הבגד העליון שלו או לתיאור הכבע בלבד. אך שאין סתייה בין התיאורים שמסרו העדים לגבי לבשו ומראהו של מי שניצפה מידה חפים.

יתר על כן, העובדה שכל אחד מהעדים תיאר פרטים אחרים מhalbוש מגבירה את משקלן של העדויות, שכן היא מצביעה על כך שהעדויות מבוססות על התרשומות אישית של כל אחד מהעדים, ללא תיאום ביניהם. בהקשר זה יש להפנות לעדותה של רותם دائית, אשר העידה כי לא זכרה מי היו השוטרים האחרים שהיו שותפים למרדף אחר הנאשם, ונזכרה בכך רק כשהנפגשו בבית המשפט ביום ההוכחות (עמ' 13 שורה 25).

באשר יכולה זהות דזוקא את לבשו של הנאשם ולא את מידה האבני או הבקבוקים האחרים שנרכחו במקום, ירדן בסהה הבהיר כי אינם יודע מה לבשו אחרים משום שלא רדף אחריהם (עמ' 10 שורות 19-22). יש בסיס להבנה בין היכולת לזהות מספר גדול של אנשים שנרכחו במקום לבין זיהויו של אדם אחד שבו התמקדו העדים, ואחריו ניהלו מרדף.

11. **אם נזרקו אבני או בקבוקים** - העד ירדן בסהה העיד כי ראה את הנאשם זורק מספר אבני ובקט"ב אחד (עמ' 7 שורה 4). העודה רותם دائית העידה על זריקת מספר אבני (עמ' 11 שורה 33). העד אליך דוכבני העיד על זריקת בקט"ב אחד (עמ' 15 שורה 5, עמ' 16 שורה 8). גם במקרה זה אני סבורת שהבדלי הגרסאות אינם פוגמים במערך הראיות, שכן מדובר באירוע מתמשך שככל ידי של מספר חפים. קיימת אפשרות סבירה שככל אחד מהעדים ראה מקטע מסוים של האירוע, ולא ראה את השניות שלפני או אחרי מקטע זה, אך שאחד העדים ראה ידי מספר אבני ובקט"ב, אחר ראה את ידי הבקט"ב בלבד, והעודה הנוספת ראתה רק את ידי האבני. העדויות אין בהכרח סותרות ו הן עושות להשתלב זו בזו.

12. **מקום של מידה האבני, המרחק ביןו לבין הכוחות ונוכחות אנשים נוספים** - העדים תיארו את מקומו של הצדיר מידה אבני בפתח סמטה שבה נערך לאחר מרדף אחריו. עם זאת, הם נקבעו במספרים שונים בתיאור המרחק בין מידה האבני לבין הכוחות, כפי שפירתי בתיאור העדויות. על אף שהעדים תיארו מרחוקים שונים, אני סבורת שאין סתיירות של ממש בין העדויות, מטעמים אחדים:

ראשית, העדים העידו שהצדיר שתואר כמידה אבני עמד בפתח הסמטה. המרחק ממידה האבני אינו

משמעותו של עצמו במקורה זה, והוא נועד לסייע בזיהויו ומיקומו של האדם שלאלו התייחסו העדויות.vr מרגע שניitan למקם את העציר במקום מסוים, בפתח הסימטה, הרי שכן משמעות להערכות המרחק.

שנית, על אף שהקיים פערים ניכרים בהערכות המרחק שמסרו העדים השונים, כל ההערכות נשארו בטוויה של מספר עשרות מטרים. אף אחד מהעדים לא העיר את המרחק במתירים בזודים ולא במרחך של מעלת 100-100 מטר. השוטרים עצם היו פרוסים בשטח, כפי שצוין בתרשימים ת/3. כך שהмарחך מהסמטה לשוטר אחד אינו זהה למרחך בין הסמטה לבין שוטר אחר. מאחר שהairoע דינامي והשוטרים לא עמדו בנקודה אחת לאורך זמן, הרי שהמרקחים התארכו והצטמצמו בהתאם לתנועתם. לאור כל אלו אני סבורת שאין בפערים המשווים בין המרחקים שתוארו כדי להקם ספק שיש לו השפעה של ממש על הערכת הראיות שבפני.

ענין הדינמיות רלוונטי גם לסוגיות נוכחותם של אנשים נוספים בסמוך לנושאים: בנושא זה קיימים פער בין עדותם של ירדן בסה, אשר העיד כי בסמוך לנושם עמדו אנשים נוספים, וכולם נעו כך שאחד שניהם או שלושה נכנסו לסתימה ויצאו ממנה (עמ' 8 שורות 20-13), לבין עדות רותם דאי שתיארה מספר אנשים נוספים בסמוך לנושם אף במרוחך מסוים ממנו (עמ' 12 שורה 30, עמ' 13 שורה 19 והתרשימים נ/3). אליך דוכובני לא התייחס ישירות לנושא זה. כאמור, גם בנושא זה אני סבורת שהעובדה שמדובר באירוע דין-אmani בו מידיו האבנים והבקבוקים נעים בשטח, מביאה לכך שתירותם מעין אלו אינן מהותיות ואין בהן כדי להקדים ספק סביר במערכת הראיות.

14. העדרה של הרעלת - כל עדי התביעה העידו כי הבחינו בנאש מידה את החפצים שפנוי מכוונים ברעלת שחורה, אולם הרעלת לא נמצאה בזמן מעצרו של הנאש. העד ירדן בסה העיד על תנועות זריקה של חוץ בזמן המרדף אחר הנאש, אולם לא ראה את הרעלת נזרקת והוא לא נמצאה בחקירה שנעשתה. העדרה של הרעלת מצבייה אכן על קושי מסוים בראיות התביעה. עם זאת, מהעדויות עולה כי לא בוצע חיפוש מكيف אחר הרעלת העדים לא תיארו חיפוש בבתו של הנאש או בחצר, וכל שתואר היה "חקירה זריזה עם העניינים" בסימטה (עדת ירדן בסה). במצב זה קיימת אפשרות סבירה שהרעלת נמצאה במקום כלשהו בסימטה והעדים לא הבחינו בה, נלקחה על ידי אדם אחר, וczדקה. אני סבורה, איפוא, כי העلمותה של הרעלת אינה מקימה ספק סביר בראיות התביעה.

.15 **קשה בגירושת הנאשם**

פירטתי לעיל את גירסת הנאשם בחקירה המשטרתית ובבית המשפט, לפיה שהה בזמן האירוע בביתו ונעצר כשמდ ל יצא מהבית. אין בירסת הנאשם הסבר לתיאור שמסרו הудים בדבר מרדף אחר אדם שנראה מייד אבנים ובקת"בים, שהגיע עד ביתו של הנאשם, אשר תיאור לבשו מתאים לבשו של הנאשם באותו יום. באשר למרדף, כל הудים תיארו קשר עין רצוף כמעט מלא, להוציאثنויות אחדות, מאז כניסה לסימטה ועד הגיעו לבית הנאשם. העד בסה אף העיד כי בתפצלות דרכים פנה שמאליה, והדבר توأم את התיאור שמסר הנאשם לגבי מקום ביתו, בסימטה צרה בפניה השמאלית. (עמ' 18 שורות 12, 15). הנאשם העיד כי בסמוך למעטו לא ראה אדם נוסף בסימטה (עמ' 21 בסיום החקירה הראשית), כך שאין אפשרות של טעות בזיהוי או החלפה בין הנאשם לאדם אחר.

המואשימה טענה למספר סתיירות בಗירסתו של הנאשם. חלק מהסתירות, כגון חוסר העקבות בקשר לשעות יציאת הורי הנאשם מהבית, אינן משמעותיות בעינו. אולם יש משמעות לשינוי גירסתו של הנאשם בכל הנוגע למודעותם לאיורים שהתרחשו בסמוך לביתו. בחקירה הראשית טען הנאשם כי לא ידע מה מתרחש בחוץ ולא ידע שיש בעיות (עמ' 17 שורות, 25, 26). בחקירה הנגדית טען כי יצא מהבית מאוחר ששמע בלבגן בחוץ ויצא לראות מה יש שם. לדבריו הוא שמע קול של שכנים בורחים וצעקות (בתחתית עמ' 18 ובראש עמ' 19). אולם איורים ו"בלגן" בחוץ הם הטענה

האירועים העומדים ברקע כתוב האישום שבפני. כך שטענתו של הנאשם כי לא היה מודע לאירועים אלה מהוות ניסיון להרחק עצמו מן האירועים המסבכים, ועל כן יש לה משמעות ראייתית.

16. לאור כל האמור אני סבורה שהוכח בראיות שהן מעבר לספק סביר כי הנאשם שבפני הוא שידעה אבנים ובקבוק תבערה באירוע המתואר בכתב האישום, ואני מרשים אותה במינוחם לו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתנה היום, י' تموز תשע"ז, 04 יולי 2017, במעמד הצדדים